

Una sentència esperada per a una denúncia política

Anàlisi

RAFAEL GRASA
INSTITUT CATALÀ
INTERNACIONAL PER LA PAU

La sentència de la Cort Internacional de Justícia establint que ni Sèrbia ni Croàcia van cometre genocidi en la Guerra dels Balcans és l'esperada, i, també, la lògica. Tot i que els dos països porten més d'una dècada acusant-se mútuament de genocidi, es tracta d'un delictes molt difícil de demostrar.

La Convenció de 1948 estableix que el genocidi implica la intenció expressa de destruir de forma sistemàtica un grup humà concret. Per això, l'únic cas declarat genocidi ha sigut, l'any 2007, la matança de Srebrenica, que va acabar amb la mort de més de 8.000 musulmans l'any 1995 a mans dels serbis.

Als Balcans, i en concret a Croàcia i Eslovènia, com reconeix la sentència, hi va haver neteja ètnica, violacions, assassinats, tortures o desplaçament forçats de civils, però no s'ha pogut demostrar, amb les proves presentades, que un grup ètnic tingués el propòsit explícit i sistemàtic d'acabar amb un altre.

El president del TPI, Peter Tomka, a la dreta. ROBIN VAN / EFE

I, al meu parer, això ja ho sabien els dos països en presentar les denúncies, com va passar quan el govern de Vicente Fox a Mèxic va qualificar de genocidi l'assassinat d'estudiants a la Plaza de Tlatelolco (1968). El camí raonable, en el cas que ens ocupa, era el de crims de guerra i crims de lesa humanitat, molt més fàcils de demostrar. D'aquí que la denúncia, penso, tingués un fort component polític.

En tot cas, la sentència, que és única per a les dues denúncies, obre les portes a la recuperació de relacions diplomàtiques entre Croàcia i Sèrbia. Una sentència esperada, doncs, i útil. ■